

مردان محله همدل

کردستان
قروه

کار را از خانه مردم شروع کردیم

کار را از خانه و از خانم‌های خانه‌دار شروع کردند: «نخستین قدم آموزشی این بود که چه چیزهایی را با هم جمع و چطور تفکیک کنند. قدم دوم ایجاد انگیزه بود. با منابع طبیعی صحبت کردیم که بینیم چطور از ما پشتیبانی می‌کنند. آن‌ها گفتند شما هر مقدار کاغذ که جمع کردید، خودتان بفروشید و پولش را برای خودتان بگیرید، اما صورتش را به ما بدهید تا به‌ازای هر ۵ کیلو کاغذ یک نهال به شما بدهیم.. محیط‌زیست هم سطل تفکیک زباله و نایلون نانو را عهده‌دار شد. میزان تولید زباله به‌تدریج کم شد. زباله‌های خشک و تفکیک‌شده را هم با قیمت خوبی به عمده فروختیم. هم پول خوبی گیر مردم آمد و هم از سودی که عاید ما شده بود، صندوق محلی برای کمک به نیازمندان درست کردیم.»

نایلون پول ساز

حسینی نسب از شیوه کارش می‌گوید: «ما نایلون‌ها را که قبلاً در جوی‌ها رها می‌شد و ایجاد بوی بد می‌کرد، کیلویی ۳ هزار تومان می‌خریم. به مردم می‌گوییم برای ما فرقی نمی‌کند نایلون تمیز باشد یا از جوی آب پیدا کرده باشید؛ ما خریداریم. الان دیگر خبری از نایلون‌های رهاشده در طبیعت نیست؛ زیرا اگر کسی هم رها کند، قطعاً کسی پیدا می‌شود که جمع کند و به ما بفروشد.»

با فروش زباله کلی پول به جیب مردم محل ریخته می‌شود

پول‌سازی بازباله برای مردم

«سید مجتبی حسینی نسب» در ابتکاری جالب از طلای کثیف برای محرومیت زدایی از چهره روستایشان استفاده کرده است. او با راه‌اندازی طرح جامع تفکیک زباله توانسته است زمینه اشتغال بسیاری از افراد را در روستای خود فراهم کند. بخشی از درآمد این کار صرف راه‌اندازی صندوق محلی شده تا از این طریق از نیازمندان حمایت کند. آموزش فراگیر و فرهنگ‌سازی مستمر رمز موفقیت او در این طرح است.

سید مجتبی حسینی نسب

مسئله ثبت شده:

آلودگی محیط‌زیست

به دلیل زباله‌های

رهاشده در

طبیعت

اقدامات:

● طرح تفکیک

زباله و بازیافت

● اشتغال‌زایی

برای تعدادی از

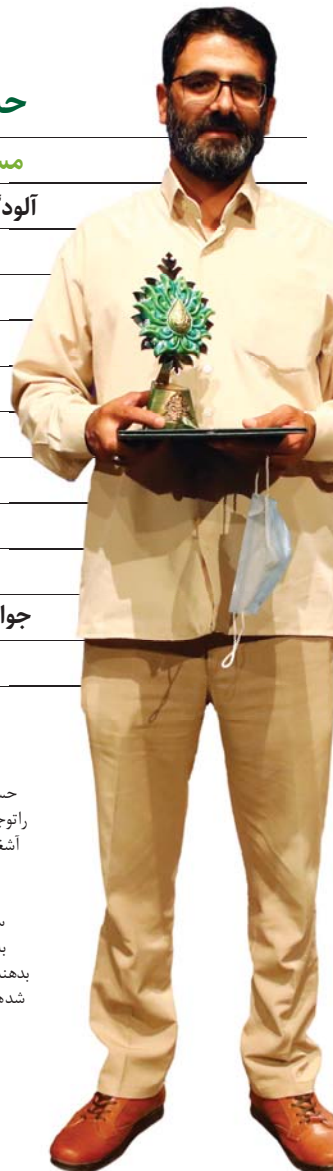
جوانان از طریق طرح

تفکیک زباله

حسینی نسب می‌گوید: «مردم را توجه کردیم که پوست میوه و آشغال سبزی زباله نیست، بلکه علوفه است.

به آن‌ها آموزش دادیم این سبزیجات و پوست میوه‌ها را به همسایه‌هایی که دام دارند بدهند. به این صورت هم زباله کم شد هم کمکی به دامداران شد.»

دغدغه مردم

مهرواره محله همدل جرقه‌ای می‌شود برای استفاده کردن از ظرفیت مردم به‌منظور حل مشکلات خودشان. حسینی نسب می‌گوید: «تصمیم گرفتیم از مردم نظرسنجی کنیم. نظرسنجی نشان داد که ۶۰ درصد مردم محل نگران محیط‌زیست هستند. قبلاً محل دپوی زباله دقیقاً از مسیر چشمه آب شرب روستا می‌گذشت و شیرابه زباله‌ها موجب آلودگی آب چشمه می‌شد. از طرفی نایلون‌های رهاشده در فضای روستا راه جوی آب را گرفته و سراسر آب را جلبک پوشانده بود. بوی بدی از همه جا به مشام می‌رسید.»

نان نقش اساسی در تولید و تفکیک زباله دارند

اول همسایه

حسینی نسب ادامه می‌دهد: «ما به این نتیجه رسیدیم که باید بانوان را به‌عنوان مرجع مشکلات محلی تقویت کنیم. برای این کار توزیع بسته معیشتی را به آن‌ها سپردیم. بعد از ۵ سال به یک عدالت اجتماعی رسیدیم. یکی از این بانوان همسرش زندان و خودش از نیازمندان بود. قبلاً همیشه اولین کمک به ایشان تعلق می‌گرفت. زمانی که این خانم را به‌عنوان رهبر اجتماعی انتخاب کردیم، در فهرستی که نیازمندان را معرفی کرده بود، اسم خودش نبود. موقع توزیع بسته‌ها متوجه شدم اسم خودش در فهرست نیست. سؤال کردم خانم فلانی چرا اسم خودت نیست؟ گفت: من جلوی چشم هستم و مردم به من کمک می‌کنند، اما همسایه‌های من وضعشان از من خیلی بدتر است و خجالت می‌کشند. این موضوع خیلی به دلم چسبید.»